

Posudek diplomové práce Barbory Pletichové „Využití flexibilních forem práce v České republice: Případová studie firmy Provident Financial, s.r.o.“

Práce Barbory Pletichové je doufám první z řady bakalářských prací, které se zaměří na reálné prosazování genderové rovnosti v rámci české podnikatelské sféry, neboť podobné práce v českém kontextu chybí, ačkoliv mohou mít nezanedbatelný teoretický ale i praktický význam. Barbora se konkrétně zaměřila na využívání flexibilních forem práce, které nezbytně neindikují snahu prosazovat genderovou rovnost, ale v reálném světě k ní zpravidla přispívají, protože umožňují lepší sladování osobního a pracovního života. Přitom vhodně spojila své studium se svou prací a využila toho, že má v rámci firmy Provident Financial, s.r.o. (dále jen firma), přístup k informacím z první ruky. Otevřeně se také hlásí k feministické tradici myšlení, což není vždy pravidlem a svědčí to o tom, že se Barbora uvědomuje klíčovou roli, jež je v rámci této tradice přisuzována badatelské reflexivitě.

Pokud jde o procesní stránku věci, tedy to, jak pečlivě a konzistentně Barbora pracovala, konstatuji, že ke svému projektu přistupovala svědomitě a přesně se držela časového plánu, který si na začátku vytýčila. V pravidelných intervalech zasílala jednotlivé části bakalářské práce a mé připomínky pečlivě zapracovávala. Výsledkem je text, který po formální stránce splňuje nároky kladené na bakalářské práce. Drobné nedostatky nekazí celkový dojem, odkazovací aparát je standardní, a seznam literatury adekvátní a členění textu je smysluplné. I stylisticky je práce na odpovídající úrovni.

V teoretické části se Barbora věnuje relevantním tématům a připravuje si půdu pro pozdější analýzu. Ukazuje zde, že se orientuje v literatuře a umí s ní pracovat. Zároveň si práci nezjednodušuje a snaží se například ukázat, že samotný pojem pracovní flexibilita nese v odborné literatuře různé významy, které je třeba mít na paměti. Ukazuje také vhodnou míru kritičnosti a neváhá například prezentovat kritiky jednotlivých ekonomických teorií, které se snaží objasnit potřebu flexibilních forem práce na trhu práce. Přitom se nenechává svázat ekonomickou ortodoxií a hledá inspiraci i ekonomických škol, které nejsou zpravidla součástí mainstreamu, jako je institucionální ekonomie. Vhodná je také diskuse právního rámce, jenž umožňuje využívání flexibilních forem práce v České republice, neboť odhaluje, že jejich relativně okrajová role na českém pracovním trhu v porovnání se zeměmi Západní Evropy nevyplývá ze stávající legislativy, ale je spíše výsledkem zažitých představ a konzervativnosti českých zaměstnavatelů i zaměstnanců. Totéž ostatně platí, pokud jde o genderový rozměr věci.

V úvodu empirické části jsou stručně přestavena metodologická východiska, zvolené metody i některé jejich výhody a nevýhody. Při vlastní analýze autorka nejprve podrobuje zkoumání interní dokumenty firmy, které jsou relevantní z hlediska výzkumného projektu (Manuál lidských zdrojů, vnitřní předpisy atd.), přitom je nucena konstatovat, že firma nemá jasně stanovená pravidla pro žádání o částečný úvazek, ani

pravidla upravující podobné pracovní vztahy, a vlastně ani tuto formu zaměstnání nikterak nepropaguje, ačkoliv se jedná o jeden ze základních nástrojů pro sladování osobního a pracovního života. Tento závěr je o to zajímavější, že si firma nechala vypracovat již dva genderové audity od obecně prospěšné společnosti Gender Studies, která došla ke stejným zjištěním a již po prvním auditu v roce 2009 doporučovala konkrétní opatření, jak situaci zlepšit. V této souvislosti by bylo zajímavé zjistit, co vedlo firmu k zadání genderových auditů a proč s jejich doporučeními vůbec nepracuje.

Při analýze rozhovorů postupuje Barbora víceméně standardně a diskutuje témata, která v rozhovorech identifikovala za pomoci kódování, přitom nabízí zajímavý vhled do života „na částečný úvazek“, který nabízí výhody (lepší možnost sladování), ale i nevýhody (větší objem práce, než by bylo na místě). Je také patrná snaha provazovat empirickou část s teoretickou, což není u bakalářských prací vždy pravidlem. Hodnocení analýzy však raději ponechám na oponentovi/ce, protože mi chybí potřebná míra odstupu a kritičnosti k práci, kterou jsem vedl.

Shrnutu a podtrženo, jako vedoucí práce jsem spokojen s prací, kterou Barbora odvedla, a navrhuji hodnocení výborně. Finální rozhodnutí se bude odvíjet od posudku oponenta/ky a od obhajoby.

Ing. Petr Pavlík, Ph.D.
vedoucí práce

24. 1. 2013